

ION CREANGĂ

URSUL PĂCĂLIT DE VULPE

POVESTE DE COLORAT

ILUSTRĂȚII DE DANA POPESCU

EDITURA ROXEL CART

„BUN! GÂNDI VULPEA. IACA MÂNCAREA CE-O AȘTEPTAM.”

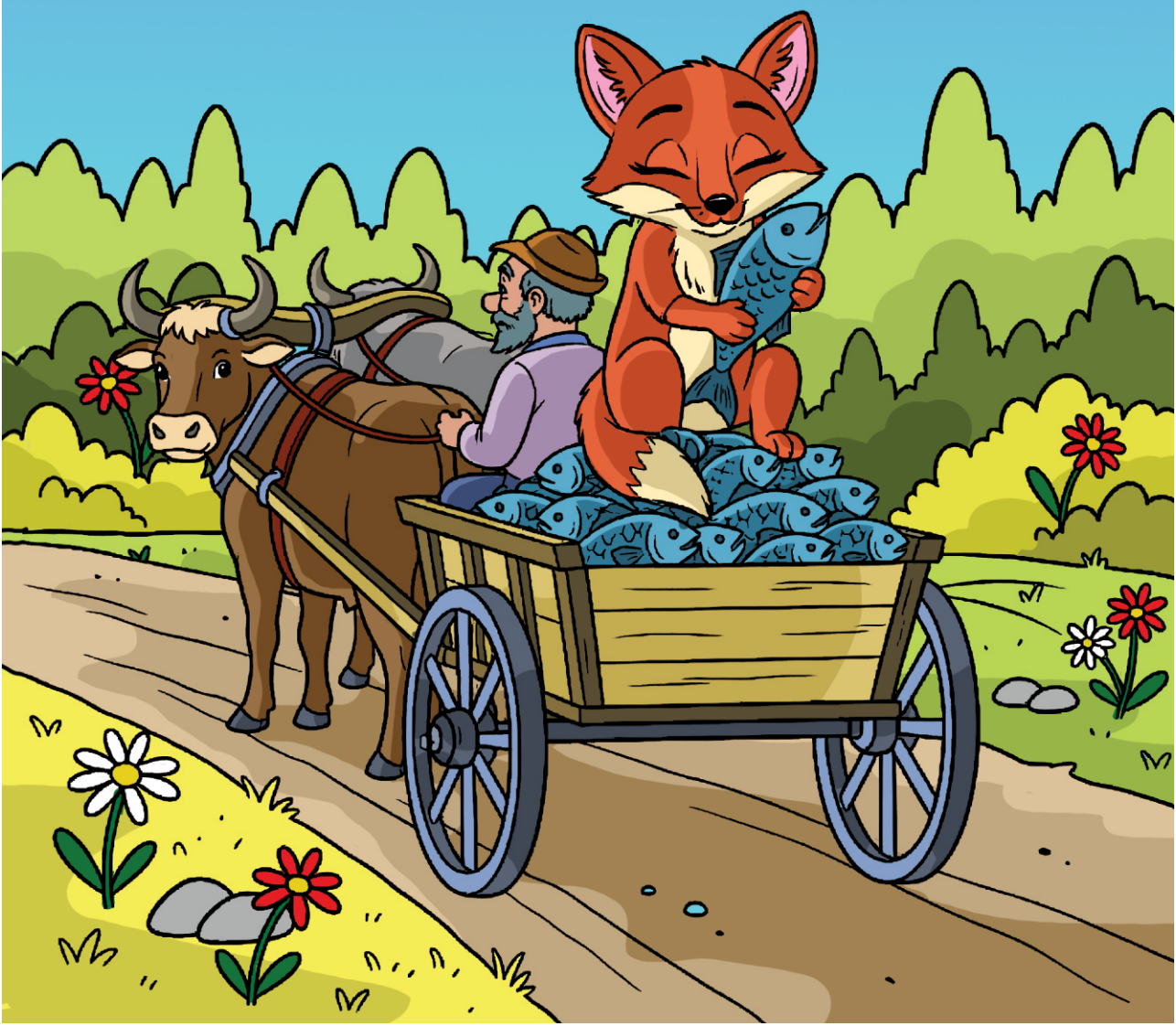
ȘI ÎNDATĂ IESE DE SUB TUFĂ ȘI SE LUNGEȘTE ÎN
MIJLOCUL DRUMULUI, CA ȘI CUM AR FI FOST MOARTĂ.
ȚĂRANUL O VEDE, OPREȘTE CĂRUȚA ȘI STRIGĂ LA BOI:

„AHO! AHO!”

BOII SE OPRESC. ȚĂRANUL SE APROPIE DE VULPE, SE UITĂ
LA EA DE APROAPE ȘI, VĂZÂND CĂ NICI NU SUFLĂ, ZICE:

– BRE! DA' CUM O FI MURIT VULPEA ASTA AICI?!

TI!... CE HAINĂ FRUMOASĂ O SĂ FAC NEVESTEI
MELE DIN BLANA ĂSTUI VULPOI!

– BUNĂ MASĂ, CUMĂTRĂ! TIII! DA' CE DE PEȘTE AI ACOLO!
DĂ-MI ȘI MIE, CĂ TARE MI-I POFTĂ!
– IA MAI PUNE-ȚI POFTA-N CUI, CUMETRE, CĂ DOAR NU
PENTRU GUSTUL ALTUIA M-AM MUNCIT EU. DACĂ ȚI-I AȘA
DE POFTĂ, DU-TE ȘI-ȚI MOAIE COADA ÎN BALTĂ CA MINE
ȘI-I AVEA PEȘTE SĂ MĂNÂNCI!

DAR ȘIREATA VULPE ȘTIA CUM SĂ SE FEREASCĂ DE MÂNIA URSULUI. SE VÂRĂ ÎN SCORBURA UNUI COPAC ȘI, CÂND ÎL VĂZU CĂ SE APROPIE, ÎNCEPU A STRIGA:
– HEI, CUMETRE! DAR ȚI-AU MÂNCAT PEȘTII COADA, ORI AI FOST PREA LACOM Ș-AI VRUT SĂ NU MAI RĂMÂNĂ NIMIC ÎN BALTĂ?

